

عیشانه جهیزیه کشان:

قالیوی ریشه ریشه

هر گرهش مُرواریه

نه عروس حرمتش کن

فردا شب جاش خالیه

qāli-oy riše riše
har gera-š morvāri-ye
nane-y arus hormat-eš kon
fardā šab jaš xāli-ye

پس از بله‌برون:

آسمونِ اختری

یه‌ی دختری پیدا شده

خوش به حال شازده دوماد

همسرش پیدا شده

āsemun-e axtari
yey doxtar-i peydā ſode
xoš be hal-e ſazde dumād
hamsar-es̄ peydā ſode

عیشانه طنز^{*}:

یهی عروسی توی حجله
صد و پنجاه سالشه!
خوش به حال شازده دوماد
عهد نادر یادشه!

yey arus-i tu-ye hejle
sad-o panjāh sāl-eše
xoš be hāl-e šāzde dumād
ahd-e nāder yād-eše

عیشانهٔ یاران داماد:

زلف بور شازده دوماد

با طلا میزون شده

دُس خطَّ باپو جونیش

واردِ میدون شده

zolf-e bur-e sazde dumād
bā telā mizun šode
dass-e xatt-e bābo juni-š
vāred-e meydun šode

دُس خطَّ = دست خطَّ

باپو = بابا

بور = طلاسی

پای سفره عقد:

یه‌ی درختی زیر قرآن

ثمرش مرواریده

قربون اسمش بگردم

فamilش طالعیه

ye^v deraxt-i zir-e qorān
samar-e^v morvāri-ye
qorbun-e esm-e^v begardom
fāmil-e^v tālei-ye

عیشانه ساقدوش‌ها^{*}:

کوچه پیچه بله

عروس کوچیکه بله

دَسْ به زلفاش نزین

مُرواری پیچه بله

kuče pič-e bale
arus kučik-e bale
dass be zolf-āš nazanin
morvari pič-e bale

* این واسونک را در زمرة واسونک‌های مطربی نیز آورده‌اند. شبیه این واسونک، خوانشی دیگر نیز مرسوم است. نک:

عروس قنگه بله

مرواری بنده بله

کوچه ننگه بله

دَسْ به زلفاش نزین

گفت عروس:

گل و خی چادر به سر کن

گل هوای رفته

گل می‌گه مونمی‌یائیم

خونه با بو بهتره

gol vaxi čādor be sar kon

gol havā-ye raftan-e

gol mige mo namiyayom

xune-y bābo behtar-e

عیشانه پاگشا:

خانم عروس زر زده

آی

تکیه بر محمل زده

دوش راس شازده دوماد

ماه چارده سرزده

xānom arus zar zade

ay

tekye bar maxmal zade

duš-e rass-e šazde dumād

māh-e čarde sar zade

گفت اندورنی:

امشب چارده شب که
بون ما پیش بون شده
اشک چشم خانم عروس
دسه ریحون شده

emsab-e cārdah sab-e ke
bun-e mā pišbun şode
aşk-e čeşm-e xānom arus
dasse-ye reyhun şode

عیشانه ساقدوش‌ها:

کوچه تنگه بله

عروس قشنگه بله

دش به زلفاش نرین

مرواری بنده بله

kučé tang-e bale

arus qašang-e bale

dass be zolf-āš nazanin

morvāri band-e bale

عیشانه طنز:

اسب سوز لق لقی
آی

زیر پوی کل مم تقی
او مدیم عروس ببریم
کُم گُشه پوی پتی

asb-e sowz-e laq laqi

ay

zor-e po-y kal mam taqi

umadim arus bebarim

kom-e gošne po-y pati

پوی = پای

سوز = سیز

گشه = گرسنه

شم = شکم

پتی = پرهنه

واسونکِ طنز*

باغِ بی‌برگی نداره
ترسی از بی‌حاصلی
ما که مُردیم از خجالت
مُردیم از ناقابلی

bāq-e bi bargi nadāre
tars-i az bi hāsel-i
mā ke mordim az xejalat
mordim az nāqābeli

عیشانه بله بروز:

شازاده دوماد زن طلب کرد
با بو جو نیش گفت به چشم
غیرت مردی ش بنازم
صد کرور داد و نشست

šāzde duimād zan talab kerd
bābo juni-š gof be čāsm
qeyrat-e mardi-š benāzom
sad kurur dād-o nešass

عیشانه پای سفره عقد:

عروس خانم عروس خانم
ای چه چیزه در برت
ای حریر نرم و نازک
کی خریده؟ شوهرت

arus xānom, arus xānom
yi ^ce ^ciz-e dar bar-et
yi harir-e narm-o nāzok
ki xaride? šowhar-et

همراه‌خوانی:

هر چی دارم سی تو دارم
تو عروس خونه‌می
دور حجله‌ات گل بکارم
تو گل راجونه‌می

har ci darom si to dārom
to arus-e xunna-mi
dowr-e hejla-t gol bekārom
to gol-e rājuna-mi

عیشانه حنابندان:

برقِ برقِ زلفونت

دوماد بیایم منزلت

من حنابندم سرت

داغت نبینه مادرت

barq-e barq-e zolfun-et

dumād biyāyom manzel-et

man henā bandom sar-et

dāq-^۲et nabine mādar-et

عیشانه حنابندان:

اُی حنابند، اُی حنابند
یهی جنوی مقبول بیند
داع فرزندت نبینی
باگل و ریحون بیند

oy henāband, oy henāband
ye yeho-y maqbul beband
dāq-e farzand-et nabini
bā gol-o reyhun beband

واسونکِ حمام دامادی:

یهی نفر توی حموم و
صد نفر دور حموم
لاله‌ها روشن بدارین
در میاد سرو رون

yey nafar tu-ye hamum-o
sad nafar dowr-e hamum
lālehā rowsan bedārin
dar miyād sarv-e ravun

یهی = یک

سرورود = سرو روان

واسونک‌های شیراز

۱۳۹

واسونک حمامِ دامادی:

شازده دوماد رفته حموم

با عبا و باردا

دشمنو نش کور بگردن

عزّتش داده خدا

sazde dumād rafte hamum
bā abā-o bā redā
došmanun-eš kur begardan
ezzat-eš dāde xodā

عیشانه یاران عروس:

کِل زنین و، کِل زنین و
کِل به سوزِ دل زنین
ما که بردیم خانم عروس
خودتون بر گل زنین

kel zanin-o, kel zanin-o
kel be suz-e del zanin
mā ke bordim xānom arus
xod-etun bar gel zanin

گفت یاران داماد:

شب شد و عروس نیومد

چشم دوماد انتظار

خیر ببینی ننه عروس

ای گل از خونه در آر

^sab ^sod-o arus nayumad
^ceşm-e dumād entezār
xeyr bebini nane-y arus
yi gol az xune darār

گفت مادر عروس:

چه کنم چکار کنم
که رود جونیم می‌برن
راه دور و خرج سنگین
با بزرگون می‌برن

če konom čekār konom
ke rud-e juni-m mibaran
rāh-e dur-o xarj-e sangin
bā bozorgun mibaran

عیشانهٔ یاران داماد:

شب جمعه بی قضا
آفتاب زده از پل فسا
ما می‌ریم عروس بیاریم
زیر سایهٔ امام رضا(ع)

šab-e jomae bi qazā
āftāb zade az pol fasā
mā mirim arus biyārim
zir saye-y emām rezā

رخت بُرون:

کت و شلوار گواردین
قد شمشادی می خواهد
لچ گرفته کاکو جونیم
زن شیرازی می خواهد

kot-o šalvar-e govārdin
qadd-e šemsādi mixād
laj gerefte kāko juni-m
zan-e širāzi maxād

واسونکِ حجله‌بندان:

من بیندم بندِ حجله‌ات
بندِ حجله‌ات چه خوش
ناری بشکن شازده دوماد
بله عروس بچشنه

man bebandam band-e hejla-t
band-e hejla-t če xaš-e
nāri beškan šazde dumād
bede arus bečeše

حجله‌بندان:

شازاده دوماد یهی دونه

هزار تومان داده خونه

ای برش باغ، او برش باغ

میونش حجله خونه

sāzde dumād ye y dune
hezār toman dāde xune
yi bar-eš bāq, u-bar-eš bāq
miyan-eš hejle xune

یهی دونه = یکی بگدانه، تک فرزند، نک پسر

او = آن

ای = این

عیشانه بله برون:

گل پادارش تا بریم

سنبل پادارش تا بریم

نازِ جون کاکو جونیم

زود پادارش تا بریم

gol pādār-eš tā berim
sombol pādār-eš tā berim
nāz-e jun-e kāko juni-m
zud pādār-eš tā berim

گفتی یاران عروس:

گل نمی‌دیم ببرین

سنبل نمی‌دیم ببرین

جونِ زُلفوی شازده دوماد

زود نمی‌دیم ببرین

gol namidim bebarin

sombol namidim bebarin

jun-e zolf-oy ^شsazde dumād

zud namidim bebarin

واسونک بله بروز:

او مدیم و او مدیم و
تا دم دروازه تون
می شکنیم دروازه تون و
می بریم شاهزاده تون

umadim-o, umadim-o
tā dam-e darvāzatun
mīškanim darvāzatun-o
mibarim šāzādatun

گفت عروس:

کاسه‌ی چینی پُر شکر
بالوی درِ خونهٔ پدر
چه خوشِ خونهٔ پدر
کاشکی نمی‌رفتم به در

kāse-y cini por šekar
bālo-y dar-e xune-y pedar
če xoš-e xune-y pedar
kāski namiraftam be dar